

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1567/2025
22.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Јовице Марковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Јовице Марковића, адвоката Десимира Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Неготину К 9/25 од 27.06.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 403/25 од 23.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 22.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Јовице Марковића, адвоката Десимира Јовановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Неготину К 9/25 од 27.06.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 403/25 од 23.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Неготину К 9/25 од 27.06.2025. године окривљени Јовица Марковић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године, која се рачуна од ступања окривљеног на издржавање исте, а у коју му се урачунава време проведено у притвору од 03.03.2025. године до 11.06.2025. године.

На основу одредбе члана 246. став 8. Кривичног законика од окривљеног је, по потврди о привремено одузетим предметима ПС Неготин од 03.03.2025. године, одузета опојна дрога Cannabis нето масе 60,20 грама и једна дигитална вагица за прецизно мерење са пластичним провидним поклопцем, који ће се по правноснажности пресуде доставити ПС Неготин.

Истом пресудом обавезан је окривљени да суду на име паушала плати износ од 7.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 457,57 динара, као и да ВЈТ у Неготину на име трошкова кривичног поступка плати износ од 464.515,05 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 403/25 од 23.10.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Јовице Марковића и пресуда Вишег суда у Неготину К 9/25 од 27.06.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Јовице Марковића, адвокат Десимир Јовановић, због повреде закона из члана 484. и 485. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд утврди да је поднети захтев основан и укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење или да исте преиначи.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Јовице Марковића, је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1.) до 3.) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим - другостепеним судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Бранилац окривљеног се у поднетом захтеву за заштиту законитости, позива на одредбе општег карактера из члана 484. и 485. став 1. ЗКП, међутим, наводима захтева, бранилац истиче да ниједним изведеним доказом, није на несумњив начин утврђено да је окривљени опојну дрогу држао ради продаје нити да је исту нудио на продају, већ је суд закључак о томе извео из претпоставки и индицијског расуђивања, које је посебно везано за околност да окривљени није корисник опојне дроге, која околност, према ставу браниоца представља пратећу чињеницу, која не може бити основ за закључак о намери

стављања у промет опојне дроге нити може заменити доказе о постојању конкретни радњих продаје.

Изнетим наводима захтева за заштиту законитости, по налажењу Врховног суда, бранилац окривљеног указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом, односно на повреду одредбе члана 440. ЗКП, која у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог због којег је окривљеном преко браниоца дозвољено подношење овог ванредног правног лека, због чега је Врховни суд поднети захтев оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић